

венно паряще свойство, зачтото всички-тъ излизатъ изъ пѣсочиж-тѣ тропическї равнини — Сахарж. Първый духа въ самж-тѣ Сахарж; Хамсинъ къмъ в. отъ неиже, въ сѣверо-восточиж-тѣ часть

и силенъ вѣтъръ, подига голѣмы массы пѣсъкъ. Тыя массы, освѣщаемы отъ сѣлице-то, ся виждатъ като огнены носятъ ся по пѣсъчиниж-тѣ равнини съ удивителнѣ бѣрзотѣ. Ситный, като прахъ, пѣсъкъ проминува още и прѣзъ сукно-то, и като ся докача до тѣло-то на человѣка, причинява му страшны мѣкки. Застигнѣтъ отъ тоя вѣтъръ пѣтешественикъ усѣща болѣзнь въ главж-тѣ, дыханіе-то му става прѣрывисто, гржди-тѣ му ся волнуватъ, устнитѣ му ся напукнуватъ и заливатъ съ кръвь, языкъ-тѣ му совѣршенно изсѫхнува, той усѣща по всичко-то си тѣло страшни жегж, сама-та му кожа ся напукнува отъ горещиниже и ся напълня съ жежкij пѣсъкъ.

Названіе-то на Хамсина происходи такожде отъ арабскї думѣ, която значи 50 дни, зачтото дыханіе-то му дѣржи 50 дена, наченши отъ пролѣтино-то равноденствиѣ, но не постоянно, а само по два-три девя наредъ. Описаніе-то му е прилично на описание-то на Самума. „Около три часа подиръ падне,“ пише единъ пѣтешественикъ, „наченажда да ся поддигатъ бурни облаци. Бѣрзо вървехж тыя облаци. Испърво темно-то небо стала суро-червено; послѣ тойзи цвѣтъ ся измѣни на черенъ, а въ срѣдѣ-тѣ ся видѣхж тыя облаци, бѣлизниковы квто дымъ. Раздаде ся грѣмежно грохотене. Отдѣлни облаци ся носятъ, като дымъ отъ барутъ. Всичка-та атмосфера ся видеше като градъ, обхваняжть отвсѧкадѣ съ пламникъ, изъ масаж-тѣ на когото като че постоянно гърмехж топове. Веднага всичко притемни до толкось, чѣтото едва съ мѣкка можеше человѣкъ да чете. Всичка-та страна ся освѣти съ пѣкакъвъ особенъ, волшебенъ жълтовато-червенъ, зловѣщъ свѣтъ. Буря-та настѫпи. Громъ и мълни като да надваряжъ единъ другого. Дръвеса-та трещехж и ся ломехж. Воздухъ-тѣ ся до толкось на-